CONTINUĂ ÎNSCRIERILE DE MEMBRI INDIVIDUALI ŞI CONSTITUIREA ORGANIZAŢIILOR PROPRII ALE FRONTULUI UNITĂŢII SOCIALISTE

„Un cadru larg de participare a tuturor cetăţenilor la conducerea treburilor ţării"

Opinii consemnate în întreprinderi şi şantiere

„Transpunerea în viaţă a propunerii tovarăşului Nicolae Ceauşescu privind sporirea rolului Frontului Unităţii Socialiste este încă o dovadă a adîncirii democraţiei noastre socialiste, a grijii partidului pentru crearea unui cadru cît mai larg care să permită accesul tuturor cetăţenilor ţării, tineri şi vîrstnici, indiferent de naţionalitate, la conducerea treburilor ţării. Eu m-am înscris în organizaţia Frontului Unităţii Socialiste din dorinţa de a-mi aduce şi mai mult contribuţia la îndeplinirea importantelor prevederi ale Congresului al XII-lea care vor ridica România în rîndul ţărilor lumii cu dezvoltare medie. Mi se pare că e un salt mare pe care trebuie să-l facă ţara şi pentru ca el să fie realizat este firesc că toţi trebuie să punem umărul, uniţi în jurul partidului, al secretarului său general, pildă de muncă neobosită, de înalt devotament, de viaţă pusă în întregime în slujba patriei, a poporului român.

Am înţeles că ţara are nevoie de cantităţi sporite de metale neferoase. Eu şi brigada mea lucrez la un abataj în care se experimentează o metodă nouă de exploatare, cu înmagazinare continuă şi fişii înclinate. Este o metodă de mare productivitate, pe care vrem s-o punem la punct mai repede decît ne-am planificat, aducîndu-ne astfel contribuţia la mai buna valorificare a resurselor ţării. Sînt convins că alături de tovarăşii noştri de muncă membri de partid, noi, cei care ne-am depus adeziunea sau urmează să o facem, vom participa în mod responsabil la mai buna organizare a locurilor de muncă, la extinderea mecanizării în subteran, la introducerea unor tehnologii noi, la îmbunătăţirea condiţiilor de muncă, că aportul nostru se va face simţit şi mai puternic în sporurile de minerei scoase din adîncuri. Consider că aceasta este datoria noastră de mineri, pe această cale dorind să răspundem încrederii care ne-o acordă cel mai de onoare miner al ţării". *(IOAN LĂCĂTUŞ, miner şef de brigadă, exploatarea Herja — Maramureş)*

„Ca să vă mărturisesc sincer, m-am înscris în organizaţia proprie a Frontului Unităţii Socialiste cu convingerea deplină că prin acest act se împlineşte un deziderat mai vechi al nostru, al constructorilor, cu deosebire al celor care ne desfăşurăm activitatea pe şantiere din alte localităţi decît cele în care locuim. Eu ca şi mulţi alţi constructori ca mine facem aproape zilnic naveta şi în aceste condiţii este mai dificil să beneficiem de un cadru organizat pentru exprimarea iniţiativei şi propunerilor noastre, a celor nemembri de partid. Acum, iată, ne-a fost creată această posibilitate care ne va apropia şi mai mult de comunişti, de partid, uniţi într-o organizaţie politică cuprinzătoare. Mă voi simţi de acum încolo mai aproape de colectivul din care fac parte şi voi pune umărul cu multă dîrzenie la înzecirea succeselor noastre. Depunînd adeziunea mea la una din organizaţiile Frontului Unităţii Socialiste îmi dau seama că şi răspunderea mea va creşte atît pe şantier cît şi în societate şi familie. Dar totodată simt cum creşte şi demnitatea mea de om, în faţa colegilor mei, în faţa propriilor mei copii". *(VASILE CRĂCIUN, sudor la şantierul nr. 7 electrice — Platforma siderurgică — Tîrgovişte)*

„Vestea înfiinţării organizaţiilor proprii ale Frontului Unităţii Socialiste, din iniţiativa tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, m-a bucurat nespus de mult. Preşedintele ţării este simbolul unităţii şi demnităţii noastre. Am fost printre primii, din cei peste 800 muncitori ai întreprinderii „Electromecanica" — Braşov, care au făcut pînă acum cereri individuale de înscriere în aceste organizaţii. Desigur că şi pînă acum, munceam alături înfrăţiţi într-o deplină egalitate, români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi, dar sînt convins că prin crearea organizaţiilor proprii ale Frontului Unităţii Socialiste vom putea să acţionăm şi mai uniţi împreună membrii şi nemembrii de partid, vom participa mai eficient cu propunerile şi faptele noastre atît la bunul mers al producţiei cît şi la rezolvarea unor probleme edilitar-gospodăreşti din oraşul nostru. Întreprinderea noastră, una dintre unităţile de bază ale judeţului Braşov, are prevăzute pentru 1980 şi pentru cincinalul viitor, sarcini deosebite printre care aş aminti noile capacităţi de producţie şi funcţionarea la parametri superiori ai acestora. Va trebui deci să chibzuim mai bine, toţi oamenii muncii din întreprinderi, să ne sporim eforturile pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor şi angajamentelor luate. Realizările de pînă acum, printre care aş aminti pe cele obţinute în luna Congresului al XII-lea, precum îndeplinirea planului pe patru ani, la 15 noiembrie, îndeplinirea planului anual la export şi intrarea în fabricaţie a primului lot de transmisii hidraulice necesare echipării basculantelor de 50 tone, realizări obţinute ca urmare a efortului întregului colectiv de muncă, ne dau garanţia că şi viitoarele sarcini ce ne stau în faţă vor fi duse întocmai la îndeplinire". *(DOMOKOŞ LADISLAU, muncitor la întreprinderea „Electromecanica" — Braşov)*

Constanţa Sîrbu — de la Grupul de şantiere nr. 1 din Bucureşti, al cărui loc de muncă este blocul 20 de pe bd. Nicolae Titulescu, semnează cererea de a face parte din organizaţia Frontului Unităţii Socialiste

„Programul partidului, programul întregului nostru popor"

Opinii consemnate la sate

„Noi locuitorii satelor am fost din totdeauna apropiaţi unii de alţii, dar n-am fost niciodată atît de uniţi ca astăzi în idealuri şi aspiraţii. Am convingerea însă că odată cu crearea organizaţiilor proprii ale Frontului Unităţii Socialiste, aşa cum au fost ele concepute de secretarul general al partidului, care se îngrijeşte ca un adevărat părinte de soarta poporului, vom deveni colectivităţi şi mai închegate, ca într-o mare familie în care nu va rămîne nimeni pe dinafară. Nici pînă acum nu pot zice că ar fi fost unii cu mai multe drepturi decît alţii, dar cert este că devenind membri ai organizaţiilor Frontului Unităţii Socialiste vom avea fiecare în parte posibilitatea de a participa mai direct la viaţa social-politică a ţării. Acest lucru este deosebit de important mai ales pentru noi femeile care, nu vreau să mă laud, dar se ştie că adesea ne luăm la întrecere cu bărbaţii cînd este vorba de treabă, de spirit de iniţiativă, de sîrguinţă. Cred că avem multe de făcut pentru a asigura înflorirea continuă a satelor noastre. Mai ales în dezbaterea unor proiecte de hotărîri ale consiliilor populare, în luarea unor decizii, atunci cînd este vorba de probleme de importanţă obştească. Avem cu toţii un ţel comun, acela al înălţării patriei, avem un îndreptar preţios, rod al gîndirii colective, programul partidului, programul întregului nostru popor". (SEMENICA BĂCILĂ, ţărancă cooperatoare, comuna Dalboşeţ, judeţul Caraş-Severin).

„Trăiesc de o viaţă de om în satul Gorndcel din comuna gorjană Schela, un sat ceva mai izolat şi nu prea numeros în privinţa populaţiei. Zilele acestea am cerut înscrierea mea în organizaţia Frontului Unităţii Socialiste, care se va crea şi în satul nostru, la propunerea personală a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului. Ce m-a îndemnat s-o fac? Înainte de toate, dorinţa mea de a lua parte în mod organizat, la viaţa satului şi a ţării. În al doilea rînd, îndemnul de a pune la cale împreună cu consătenii mei ce am mai avea de făcut pentru ca şi gospodăriile noastre individuale să realizeze mai mult atît la producţia vegetală cît şi la cea animalieră. Şi apoi, am de gînd să discutăm cum să facem ca munca noastră, a ţăranilor individuali să fie mai spornică. Pentru aceasta, cred că posibilităţile de introducere a unor tehnici noi, şi soiuri de plante superioare în gospodăriile noastre individuale ar putea forma obiectul dezbaterilor fructuoase în organizaţiile săteşti ale F.U.S. Şi aceasta spre folosul ţării şi al nostru, al ţăranilor". (EMIL NANU, ţăran cu gospodărie individuală din comuna Schela, judeţul Gorj).

„Propunerile tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului care privesc constituirea de organizaţii proprii ale Frontului Unităţii Socialiste, ne oferă şi nouă, o şansă în plus de a ne afirma, de a ne pune în valoare capacităţile de iniţiativă şi organizare. Avem posibilitatea şi noi, cele care pînă acum ne ocupam numai de gospodărie şi creşterea copiilor, să ne aliniem mai bine la eforturile generale ale societăţii. E o nobilă misiune să fii mamă însă „ieşind" în lume, adică luînd parte la viaţa organizaţiei Frontului Unităţii Socialiste, avem totodată posibilitatea să ne lărgim cunoştinţele politice, să participăm direct la dezbaterea problemelor obştei. Consider că prin noile măsuri vor fi atrase la viaţa politică forţe deosebit de mari, vor fi activizate largi pături de oameni ai muncii. Cred că vom discuta pe larg în organizaţiile F.U.S. o serie de aspecte legate de educaţia copiilor noştri, de modul cum trebuie să-şi folosească mai bine timpul liber. Este de datoria organizaţiilor Frontului Unităţii Socialiste din cartiere să urmărească mai îndeaproape aceste probleme. Cum dealtfel trebuie să participăm la înfrumuseţarea cartierelor în care locuim, la buna gospodărire a blocurilor, a locuinţelor noastre. (MARIA PETRESCU, gospodină, str. Camelliei — Ploieşti).

„Trăiesc un moment de mare bucurie şi satisfacţie ca cetăţean al României pentru faptul că, la propunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu şi în comuna noastră, ca în toată ţara, se constituie organizaţii proprii ale Frontului Unităţii Socialiste. Toată politica partidului, întreaga trudă a Omului de frunte care este tovarăşul Nicolae Ceauşescu sînt închinate binelui ţării şi poporului şi de aceea eu cred că este de datoria fiecăruia dintre noi să nu stăm de-o parte, să ajutăm cu toată voinţa şi puterea noastră la îndeplinirea a tot ceea ce a propus Congresul al XII-lea. Trăiesc în comuna Feldru, aflată într-o zonă necooperativizată a judeţului Bistriţa-Năsăud. Şi la noi viaţa sătenilor s-a schimbat mult în bine. Mulţi lucrează la noile fabrici din judeţ. Eu muncesc cu întreaga familie ca pe aceste pămînturi de deal să facem o agricultură bună, să creştem animale cît mai multe, într-un cuvînt, să ne facem viaţa cît mai îmbelşugată şi să dăm ţării carne, lapte şi fructe cît mai multe şi mai bune. M-am înscris în organizaţia proprie a Frontului Unităţii Socialiste cu convingerea că o cale nouă se deschide pentru ca munca noastră, a tuturor să fie mai spornică, pentru ca pămîntul, cu ajutorul ştiinţei moderne şi a tehnicii noi să dea şi în gospodăriile individuale roade mai mari iar comuna noastră să devină una dintre cele mai frumoase pe Valea Someşului. Am hotărît să construim un bloc de locuinţe pentru specialişti, să înfiinţăm noi unităţi de prestări de servicii, să construim o centrală telefonică modernă, să asfaltăm drumul din satul aparţinător Nepos şi să valorificăm pentru sănătatea oamenilor izvoarele de apă minerală din comună. Aceasta în spiritul însufleţitor şi mobilizator al programului partidului". (GRIGORE GAINĂ, ţăran cu gospodărie individuală — Feldru, judeţul Bistriţa-Năsăud).

Combinatul poligrafic „Casa Scînteii". Ieri în momentul semnării cererilor de primire în organizaţia F.U.S.

Eveniment de importanţă deosebită în viaţa ţării

(Urmare din pag. 1)

dată cu constituirea primelor organizaţii proprii ale Frontului Unităţii Socialiste iar ideea primordială este aceea că oamenii au pornit de îndată la treabă, ancorîndu-şi activitatea în mai buna gospodărire a propriilor lor cartiere, a propriilor localităţi unde trăiesc şi muncesc. Ne argumentăm această afirmaţie pe baza numeroaselor fapte pe care viaţa ni le pune cotidian la dispoziţie. Exemple generoase găsim la tot pasul. Bunăoară, muncitorul Costică Orăşanu de la Întreprinderea „Tractorul" din Braşov, care lucrează în această veche cetadelă a industriei noastre de 33 de ani şi a fost părtaş la naşterea primului tractor românesc şi-a însoţit semnătura pe cererea de înscriere cu gîndul că şi de acum încolo, se va strădui să lucreze şi mai bine în secţia de motoare, pentru ca alături de tovarăşii săi să realizeze cu peste 1 000 de tractoare mai mult decît în luna precedentă. Să transcriem în continuare emoţionantele cuvinte ale lui Ioan Hoţea, ţăran cu gospodărie individuală din comuna Deseşti — Maramureş: „M-am înscris în Frontul Unităţii Socialiste, mărturiseşte el, cu convingerea că acolo unde este unire este şi putere. În ceea ce priveşte obştea ne propunem lucruri frumoase: îmbunătăţirea păşunilor, care să ne permită să creştem mai multe animale, terminarea unui cămin cultural în satul Hărniceşti, a unui bloc de locuinţe în centrul de comună pentru cadrele didactice şi specialişti, extinderea aducţiunilor de apă potabilă în casele cetăţenilor, repararea şi întreţinerea de drumuri şi altele. Cu cît vom face din comuna noastră o localitate mai frumoasă şi bogată cu atît mai bogată şi mai frumoasă va fi România". Adăugăm şi noi: Frumoase cuvinte, frumoase fapte! Dintr-un alt capăt de ţară, din satul Rădaia, de pe plaiurile clujene ni se vesteşte că la adunarea cetăţenească care a avut loc cu prilejul constituirii organizaţiei proprii a Frontului Unităţii Socialiste, sătenii s-au angajat din capul locului să pună suflet lîngă suflet şi umăr lîngă umăr pentru a duce cît mai degrabă la îndeplinire, sub conducerea organizaţiei de partid, o seamă de lucrări cu propriile lor forţe şi în propriul folos al obştei.

Ce demonstrează aceste cîteva fapte alese la întîmplare, din noianul celor multe? Că oamenii care îşi prezintă cererile de înscriere individuală în noile organizaţii proprii ale Frontului Unităţii Socialiste îşi înţeleg încă de la început menirea de a munci cu tot mai multă abnegaţie pentru ţară, de a pune toată dragostea şi pasiunea lor la temelia unor noi împliniri. Totodată, ei îşi exprimă prin cuvinte izvorîte din inimă, marea lor mîndrie şi bucurie că preşedintele Frontului Unităţii Socialiste este secretarul general al partidului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, conducătorul înţelept şi iubit de întregul popor.

Pretutindeni, pe tot cuprinsul ţării, în întreprinderi, pe şantiere, în instituţii, la sate şi în cartierele oraşelor continuă cu însufleţire înscrierile de membri individuali şi constituirea organizaţiilor proprii ale Frontului Unităţii Socialiste. În această atmosferă de intensă efervescenţă politică, oamenii cu vocaţia lor de constructori ai noii societăţi, îşi reînnoiesc cu entuziasm ferma lor hotărîre de a urma cu fidelitate şi abnegaţie politica partidului, de a transpune în viaţă istoricele documente ale celui de-al XII-lea Congres al partidului, pe drumul făuririi socialismului şi comunismului în România.

TEATRUL NAŢIONAL „I. L. CARAGIALE"

O piesă inspirată din lupta comuniştilor *]

CRONICA TEATRALĂ

de Radu Popescu

Din tot ceea ce au căutat şi ne-au prezentat teatrele în jurul şi în cinstea Congresului al XII-lea, ne alegem, în orice caz, cu o pagină strălucită, cu un moment de culme: acest *Monolog cu faţa la perete*, de Paul Georgescu. Şi fără a minimaliza alte cîteva încercări cu totul onorabile, a ne alege cu o operă excepţională, fie şi cu una singură, nu e puţin lucru. Vorbind în absolut, desigur că meritul este numai al autorului. Cînd însă, e vorba de teatru, e nevoie şi de anumite merite secunde, iar pe acestea, pe toate, cuvine-se să le atribuim, fără ezitare, Teatrului Naţional, care la capitolul repertorial al istoriei şi luptei comuniştilor, se plasează, din nou, în fruntea tuturor semenelor sale...

De vreo treizecisicinci de ani, Paul Georgescu, „face" critică şi teorie literară, în ziare, reviste şi cărţi, în singurătatea camerei sale de lucru, ca şi în arenă, în văzul tuturor. De vreo cincisprezece, el a adăugat activităţii de critic pe aceea de nuvelist şi romancier. Pe amîndouă, le-a onorat la înalt nivel de strălucire şi valoare, plecînd de la convingeri revoluţionare şi filozofice în care şi-a angajat, încă de mult şi pe atunci cu primejdie, întreaga fiinţă, şi a căror fermitate se dovedeşte de otel. Dacă astăzi, Paul Georgescu are la activul său nu numai mii de articole şi cincisprezece volume egal împărţite între critică şi literatură, ci are o operă, este evident că nu în limitele unei cronici se poate încerca o prezentare a scriitorului: nici pentru cei ce l-au citit nici pentru cei ce nu. Cît despre autodramatizarea de care ne ocupăm, ea este, primul contact al scriitorului cu dramaturgia: deci, nici în această direcţie nu avem a ne extinde. Aşadar...

...Aşadar, în anii cumpliţi ai războiului şi ai teroarei hitlero-antonesciene, un student comunist, un adolescent, e arestat, torturat, şi condamnat la moarte. Aşteptînd, în totală singurătate, execuţia iminentă, tînărul se analizează, se confesează, se defineşte. Acesta e „monologul". Pagină cum dramaturgia noastră nu conţine o alta, de curaj al introspecţiei, de îndrăzneală a cunoaşterii de sine, de triumf al demnităţii umane. Pagină de simplitate şi de forţă, făcută din inteligenţă subtilă, din intelectualitate organică şi fină, din convingere patetică, din sinceritate gravă, fără rezerve şi fără calcul. Şi pagină polemică, a omului pentru care smulgerea silită din acţiunea practică, imobilizarea în lanţuri şi între ziduri, îngroparea de viu în celulă, nu atrage cîtuşi de puţin încetarea luptei, ci, dimpotrivă, continuarea ei, încă mai dramatică, în planul ideii, luptă cu lumea întreagă, şi luptă, mai ales, cu sine însuşi, luptă care cuprinde, deopotrivă, şi viaţa şi moartea: cu viaţa, — pentru triumful adevărului, al binelui, al frumosului; cu moartea, — pentru justificarea şi acceptarea lucidă a sacrificiului revoluţionar. În cursul monologului, nu se întîmplă, natural, nimic (nici măcar foarte fugarele evocări de oameni şi de fapte din trecutul eroului, nu cuprind dialoguri, sau situaţii dinamice: sînt nişte sub-monoloage). Dar senzaţia spectatorului sau a cititorului, este de acţiune trepidantă, captivantă, în desfăşurarea neîncetată şi zguduitoare, în care se face simţit puternic, chiar momentul de *suspense* (de pildă, în momentul care nu poate fi numit decît al „luptei cu îngerul"): pînă într-atît ideea este trăită la cel mai înalt grad de intensitate, pînă într-atît abstracţiunea este împinsă în sfera fierberii, a arderii, pînă într-atît grimasa, retorica, emfaza sînt izgonite, şterse din ţesătura acestei confesiuni, ţesătură ale cărei fire sînt toarse, cîteodată, din umor distilat şi din ironie mai mult sau mai puţin disimulată. Întregul fond al monologului este exprimat într-o limbă strălucită, în acelaşi timp intelectuală, simplă şi vie, limbă fără pretenţii şi ostentaţie, cuvinte fără etichetă şi carte de vizită.

Cam ori de cîte ori s-a scris despre *Înainte de tăcere*, sursa actualului monolog, s-a pomenit despre Malraux, Sartre, Camus, Iulius Fucik. Se poate merge mai departe, la Hugo, Tolstoi, Dostoievski etc. De cînd e lumea şi pămîntul, oamenii au simţit nevoia de a se cerceta, în faţa morţii, de a umple cu ei înşişi, cutremurătorul moment dinaintea saltului, dînd literaturii minutul de adevăr şi situaţia-limită. Datoria criticii este comparatistă şi este de a stabili corespondenţe şi afinităţi. „Monologul" lui Paul Georgescu este afîn cu numeroase pagini ale literaturii universale pe care a îmbogăţit-o la acest capitol, cu o pagină românească de primă forţă a originalităţii. Trebuie să fie pentru noi o mîndrie.

Trebuie să fie, pentru dramaturgia noastră, un „model". Într-o vreme în care se simte atîta nevoie de literatură, de teatru, inspirate din lupta eroică a comunistilor, — şi tovarăşul Nicolae Ceauşescu nu osteneşte să ne atragă atenţia asupra bogăţiei acestei surse de inspiraţie — „Monologul" lui Paul Georgescu este, în dramaturgie, prima operă deplin corespunzătoare. Un „model" este „Monologul" şi pentru neîncetata cerere de piese de tineret, pentru tineret, cu tot ceea ce ar trebui să aducă ele ca lecţie de adevăr, de suflet şi de minte.

Spectacolul Teatrului Naţional respiră dorinţa de a fi la înălţimea textului, şi a tuturor multiplelor sale valori, valori, e drept, mult de domeniul spiritului şi mai puţin de domeniul spectacolului. Dar, în regia Sandei Manu, spectacolul e sobru, grav, emoţionant. Să spun, oare, regizoarei, că ar fi putut chema un plus de fantezie, pentru a spectaculariza mai mult un monolog, în definitiv, auster? Ar trebui să nu ţin seamă nici o clipă de excesul de „fantezie" al arhitectului care a vrut să facă din colivia de beton, denumită azi, cu atîta generozitate, sala „Atelier", o sală şi un loc de spectacol, în care, de fapt, regizorul, actorii sînt îngropaţi într-o celulă, întocmai ca eroul „Monologului". Aşa că bine a făcut Sanda Manu concentrîndu-şi atenţia asupra valorilor interioare ale textului, şi, bănuiesc, în primul rînd, asupra interpretului principal, şi, în fond, singur. Interpretînd rolul „tînărului", Gheorghe Visu a trecut un sol de examen de definitivat actoricesc. L-a trecut cu mult succes, cu o reală capacitate de concentrare, de sinceritate, de expresie foarte echilibrată şi nuanţată, a unor frămîntări sufleteşti şi intelectuale de mare fineţe. L-a trecut în chip convingător şi emoţionant: el e, astăzi, un actor definitiv.

În cîteva roluri — umbre, roluri visate, roluri fugare şi efemere, Ileana Stana Ionescu, Matei Gheorghiu şi Ion Marinescu au pus toată ştiinţa lor actoricească, pentru ca să nu uităm ultimele fantome apărute în noaptea unui condamnat la moarte. Au rămas, pentru Bogdan Muşatescu, Gabriel Oseciuc, Răducu Iţcuş, Emil Mureşan şi Adrian Pintea — Mircea Daneliuc, alte cîteva apariţii, absolut fulgurante.

*) „Monolog cu faţa la perete" de Paul Georgescu.

UNA PE ZI

de MATTY

— Am trecut de gropanul ăla?

COTIDIENE

Mirii-gemeni, miresele-gemene

În satul Mercina (judeţul Caraş-Severin) a avut loc în toamna asta o nuntă mai puţin obişnuită — dat fiind că mirii au fost, de fapt,... patru la număr! Mai exact, fraţii gemeni Paul şi Ioan Lăbanţ s-au căsătorit cu Viorica şi Dorina Gamboş şi ele..., tot gemene. Şi încă o coincidenţă: mirii, în vîrstă de 23 de ani au aceeaşi meserie — sînt amîndoi sudori la Întreprinderea constructoare de maşini Reşiţa, iar miresele, în vîrstă de 20 de ani, lucrează amîndouă în comerţ. Nu ne rămîne decît să urăm mirilor „noroc şi fericire"! (I. MEDOIA)

„Afacere"

Şofer la Asociaţia economică intercooperatistă din Fălticeni, Constantin Ungureanu a fost însărcinat să transporte la cooperativa agricolă din Zahareşti circa 7 000 kg de ciment, necesar pentru executarea unei construcţii. Pe drum însă, în înţelegere cu Florin Ostafe, tehnician la aceeaşi unitate, s-a apucat să vîndă întreaga cantitate de ciment unui cetăţean particular. Cum era şi firesc, „afacerea" celor doi n-a putut rămîne multă vreme nedescoperită şi, simţindu-se urmăriţi, ei au încercat să acopere lipsa, substituind — cu acte fictive — diferite cantităţi de ciment de pe alte şantiere. Ajunşi în faţa instanţei, C.U. a fost condamnat la doi ani şi patru luni închisoare, iar colegul său de „afacere" la doi ani şi două luni. (C. AZOIŢII).

5000 de nurci...

...se află în crescătoria cooperativei agricole de producţie din comuna Salcia (judeţul Mehedinţi). Este o cifră care ridică substanţial valoarea producţiei zootehnice a cooperativei respective. Dacă adăugăm şi faptul că nurcile sînt greu de crescut, fiind foarte sensibile şi delicate, rezultă că, la Salcia, oamenii nu sînt numai harnici, dar şi foarte pricepuţi! (ION BECHERU).

Roadele cercetătorilor arheologi

În vara acestui an, specialiştii Muzeului de istorie naţională şi arheologie din Constanţa au continuat săpăturile şi cercetările la un mare număr de şantiere arheologice situate în zona de sud a Dobrogei. Şi de data aceasta, eforturile lor au fost încununate de succes, fiind scoase la lumină bogate materiale arheologice care urmează a fi restaurate şi conservate. Astfel, la cetatea Sacidava au fost descoperite noi urme de locuinţe, şi inscripţii, în timp ce pe malul de vest al lacului Mamaia s-a stabilit existenţa unei construcţii romane în patrulater, cu turnuri de apărare şi ziduri de incintă. Numeroase vase getice, statuete, monede, vase de lux, cupe şi alte vestigii antice au fost găsite cu prilejul săpăturilor, efectuate la şantierul arheologic din Albeşti. Deosebit de importante sînt, de asemenea, descoperirile de pe şantierele arheologice de la Gura Canlia (un complex hallstattian), de la Bugeac (11 complexe funerare cu un bogat inventar), de pe traseul canalului Dunăre-Marea Neagră, de la Castelu, Medgidia Est, Satul Nou, Siriu, Capidava, Histria şi alte şantiere. (ION POPOVICI).

Pentru fiul ei n-a ştiut să ghicească!

La domiciliul Valeriei F., din Galaţi, era în ultimii ani un adevărat pelerinaj. Veneau la ea tot felul de persoane „nefericite" pentru ca ea să le ghicească în cafea şi în cărţi şi să le îndulcească soarta. Ceea ce pentru Valeria F. era fireşte foarte simplu, cu condiţia ca „îndulcirea" să fie dublată de importante sume de bani şi diverse produse. Pentru a face faţă solicitărilor naivilor, ghicitoarea a calificat la... locul de muncă şi pe fiul ei, în vîrstă de 19 ani, încredinţîndu-i postul de ghicitor-ajutor. Frumos „viitor" i-a asigurat fiului ei şi „dulce" soartă, de vreme ce a şi intrat în conflict cu legea. (V. CHIURTU).

Curs de microprocesoare şi minicalculatoare

În cadrul Facultăţii de electrotehnică din Craiova a luat fiinţă un curs postuniversitar de microprocesoare şi minicalculatoare, pentru ingineri. Prima serie de participanţi la acest curs este alcătuită din tineri ingineri de la Centrul de cercetări şi inginerie tehnologică „Electroputere", urmînd ca în seriile următoare să fie cuprinşi alţi specialişti de pe platformele industriale ale municipiului Craiova. Se urmăreşte astfel, lărgirea orizontului tehnico-ştiinţific pentru un număr cît mai mare de specialişti, condiţie esenţială a unei noi calităţi în activitatea tehnico-economică. (B. ION).

Ocupaţie nocturnă

A venit de prin părţile Moldovei la Braşov, chipurile ca să caute şi să găsească de lucru. Dar tot căutînd cu ochii firmele întreprinderilor, Gh. Apetrei a reţinut doar firmele... restaurantelor. Şi cum băutură fără bani nu se dă, şi-a găsit de lucru în a fi spărgător de restaurante pe timp de noapte. Noua ocupaţie nocturnă i-a mers la cîteva unităţi de alimentaţie publică, dar cînd să treacă la specializare absolută, a fost reţinut de oamenii de ordine, care l-au deferit justiţiei. (D. BUJDOIU)

Rubrică realizată de **Pia Rădulescu**

UN DESTIN DE AZI

(Urmare din pag. 1)

brica de conserve din Sulina, desprinsă, ca o fiică bună, din trupul întreprinderii tulcene, este o altă realitate cu tîlc; acţiunea acestei fabrici, diminuată deocamdată de factori obiectivi, va cunoaşte curînd plenitudinea.

O aduc pe convorbitoarea mea din orizonturile perspectivale pe teritoriul ferm al zilei de azi, prin această întrebare (aparent) de doi bani: „Se vor regăsi toate acestea în conţinutul unei conserve pe care o va deschide, bunăoară, un cetăţean în anul 1980?"

„Fără îndoială", e promptă în răspuns Sevastiţa Mirea şi în ochii ei verzi-albaştri se aprind lumini polemice.

„Cum se vor regăsi?"

„În chiar gustul respectivei conserve, pentru că uite ce se întîmplă: sînt în curs de omologare noile reţete de condimentare, pe bază de extracte autohtone, ceea ce ne va permite să reducem masiv, începînd cu anul viitor, importurile".

„O sursă de economie, deci".

„Exact. Dar celălalt scop al acţiunii noastre este următorul: vom înlocui treptat valorile gustative standard, internaţionalizate, pe care le obţii pretutindeni pe glob, accentuînd, în schimb, specificul naţional al produselor, lucru absolut normal".

„Este acesta un secret de fabricaţie?".

„Este. Şi nu-l divulgăm. Voi divulga doar — nu fără emoţie şi nostalgică recunoştinţă — sursa acestor dificile şi nuanţate reţete: venerabilul meu profesor de facultate Constantin Banu din Galaţi".

Prin această volută a dialogului am şi aflat coordonatele de studiu şi profesie ale interlocutoarei: provine din Niculiţel, absolvă Facultatea de industrie alimentară din Institutul politehnic gălăţean (1967), îşi inaugurează profesia la întreprinderea tulceană în acelaşi an, parcurge toate fazele ingineratului (inginer de tură, şef de secţie, şef control tehnic al calităţii) şi, deznodămînt firesc, din februarie 1978 este directoarea *Piscicolei*.

„Cum să încheiem acest dialog?" — o întreb pe Sevastiţa Mirea.

„Cu acest raţionament deloc original: n-ar trebui să ne uimim necontenit de capacitatea femeii de a se dovedi egala bărbatului, e o realitate asta, a o tot lăuda e deşertăciune; important e s-o descifrăm cum se realizează asta în condiţiile specifice româneşti", îmi întinde o cheie posibilă femeia înaltă, brunetă, cu ochi verzi-albaştri şi trăsături agreabile, comunista care dezice, nezgomotos şi fără emfază, mitul fragilităţii feminine, conduce „cu mînă de bărbat" *Piscicola* şi e respectată de toţi copămîntenii ei, tulcenii, care îi spun directoarei simplu, neprotocolar, „Sevastiţa noastră".